

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

8 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aankoop van de bossen de Merode

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge concentraties aan zware metalen in de Kempen, Limburg en de omgeving van Antwerpen

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorkomen van ozonpieken tijdens de zomermaanden

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over nieuwe maatregelen voor het voorkomen van geluidsoverlast bij weg- en spoorverkeer

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge saneringskosten van bedrijfsterreinen

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het gebruik van gerecycleerd plastic voor openbare werken

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

Woensdag 8 juni 2005

Voorzitter: de heer Erik Matthijs

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.23 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aankoop van de bossen de Merode

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Daems tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aankoop van de bossen de Merode.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, het dossier van de aankoop van de bossen de Merode tussen Averbode en Westerlo werd in 2000 op gang getrokken. Toen stelde de familie de Merode haar bossen te koop. Die bossen bevinden zich op het grondgebied van de gemeenten Westerlo, Laakdal, Herselt, Tessenderlo, Geel en Scherpenheuvel-Zichem.

Uiteindelijk werd op 29 januari 2004, na ongeveer 3 jaar onderhandelen, de verkoopovereenkomst tussen de raad van beheer van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en de prins de Merode getekend. De VLM voerde de aankoop uit voor het Vlaamse Gewest.

Voor dit unieke domein van ongeveer 1500 hectare, met bijna 300 hectare landbouwgrond en zes woningen, werd een prijs betaald die is gebaseerd op het schattingsverslag van het aankoopcomité van 2001. Het gaat om een bedrag van ongeveer 22 miljoen euro.

Mijnheer de minister, ik ben het dus niet eens met wat u in Humo zei, namelijk dat de bossen werden aangekocht boven de schattingswaarde. De minister-president is het ook niet eens met die uitspraak. Hij is dus een onverwachte bondgenoot, maar dit terzijde.

De aankoop van de bossen is van belang voor het natuur- en bosbehoud. Door de aankoop werd de opsplitsing voorkomen van dit op het Nationaal Park Hoge Kempen in Limburg na grootste groengebied in Vlaanderen van zijn soort. Daarnaast opende de aankoop ook heel wat toeristische en economische perspectieven. De bossen de Merode kunnen de motor zijn van een toeristische, recreatieve en economische ontwikkeling en ontsluiting van het gebied tussen Demer en Nete.

Met de ondertekening van het Charter de Merode op 29 maart 2004 werd een belangrijke basis gelegd voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijke visie op het gebied. De zes betrokken gemeentebesturen, de VLM, de afdeling Natuur van Aminal, de afdeling Bos en Groen van Aminal, de stichting Kempens Landschap en Natuurpunt sloegen samen met de vorige minister van Leefmilieu en Prins Laurent de handen in elkaar om een totaalplan op te stellen dat behalve voor natuur en natuurbeleving ook oog heeft voor de verdere sociale en economische ontwikkeling van de regio.

Door de ondertekening van het charter werd bewezen dat er toch een draagvlak was voor een grote, gezamenlijke aanpak van dit dossier. Vanaf dat ogenblik zouden de werken beginnen, maar er zijn op het terrein een aantal problemen opgedoken. We vrezen dat de positieve dynamiek die er was en die werd gesteund door veel CD&V-burgemeesters uit de regio, dreigt te verzanden.

Daems

Mijnheer de minister, ik heb ook een vraag gesteld aan minister-president Leterme in zijn hoedanigheid als minister van Plattelandsbeleid. Hij antwoordde dat het totaalproject voor de bossen de Merode uiteenvalt in twee deelprojecten, namelijk enerzijds het eigendomsbeheer van de terreinen de Merode met een oppervlakte van 1500 hectare en het uitschrijven van een gemeenschappelijke gebieds- en beheersvisie, en anderzijds een regionaal impulsproject plattelandsbeleid voor het hele gebied tussen Demer en Nete met een oppervlakte van 29.000 hectare, waarvan het gebied de Merode het kloppend hart moet zijn.

De minister-president antwoordde in verband met zijn bevoegdheid voor het Plattelandsbeleid dat de ruime regio tussen Demer en Nete voor hem een proefgebied is om op korte termijn een geïntegreerde visie op platteland, natuur, bos, landbouw, recreatie en lokale economie te ontwikkelen. Hij voegde daaraan toe dat de discussie over de verdeling van eigendom en beheer van de bossen de Merode nog voor de zomer moet worden beslecht, omdat die discussie een ruimere dynamiek tegenhoudt.

Ik wil een aantal knelpunten op het terrein behandelen. Het eerste is het heikele punt van de verdeling van eigendom en beheer tussen de verschillende geïnteresseerde partners. De VLM is intermediair en coördinerend opgetreden met het geld van de toekomstige grondenbank. Het is dus niet de bedoeling dat de VLM eigenaar van deze gronden blijft. Dat was duidelijk afgesproken met minister Van Mechelen, die onder die voorwaarde zijn begrotingsakkoord verleende.

De Vlaamse Regering besliste dat de middelen voor de doorverkoop van de bossen de Merode aan onder andere de Stichting Kempens Landschap, Aminal, Natuurpunt en blijkbaar ook aan het Antwerpse provinciebestuur – al heb ik daarover nog geen bevestiging – zouden terugvloeien naar de VLM om de toepassing van het decreet op de grondenbank op te starten. Er zijn een aantal problemen in dit verband en ik denk dat dat een van de redenen is waarom de stuurgroep voor de bossen de Merode een heel jaar niet is samengekomen. Sinds kort is ze echter opnieuw in actie getreden, wat positief is.

De problemen zijn tamelijk duidelijk. Het Vlaamse Gewest en Natuurpunt zijn allebei gegadigde voor het hele gebied van het bos van Averbode. Bovendien is het gemeentebestuur van Westerlo samen met Natuurpunt gegadigde voor het natuurgebied De Kwarekken.

Een tweede uitdaging is het uitwerken van een gezamenlijke visie, vertrekkende vanuit het Charter de Merode. Daarvoor zou worden voorzien in de oprichting van een projectcoördinatie en de aanstelling van een projectmanager met een afgeleid takenpakket, die de partners moet samenbrengen om een gezamenlijke visie uit te werken. Ik geef toe dat we die aanpak eigenlijk gekopieerd hebben van het Nationaal Park Hoge Kempen in Limburg, waar reeds een tweetal jaren een projectmanager actief is die daar een zeer positieve dynamiek ontwikkelt.

Een derde kwestie is dat er in afwachting van die gezamenlijke visie ervoor moet worden gezorgd dat de bossen de Merode goed worden beheerd en goed toegankelijk worden gemaakt, zodat mensen die er willen lopen en fietsen dat ook kunnen doen. Hier en daar zien we echter conflictsituaties ontstaan op het terrein. Ondertussen is de situatie wel wat beter dan tijdens de winterperiode, toen verschillende wandelpaden van de Merode compleet onbegaanbaar waren doordat ze ook door fietsers en zelfs motorcrossers werden gebruikt. Dat zorgt natuurlijk wel voor de nodige ergernis.

Mijnheer de minister, u hebt onlangs aangekondigd dat er een aantal extra boswachters zouden worden aangeworven voor de bossen de Merode.

Minister Kris Peeters: Ze zijn zelfs al actief, meer bepaald sinds 1 juni.

De heer Rudi Daems: Ik hoop dat er van die 11 mensen die worden aangeworven ook enkelen worden ingezet voor het beheer, zeker ook tijdens de weekends, van dat uitgestrekte gebied.

Mijnheer de minister, klopt het dat de besprekingen over de ontwikkeling van een gezamenlijke visie op de bossen de Merode worden vertraagd door een meningsverschil over eigendom en beheer? Zo ja, welke concrete knelpunten zijn er dan momenteel? In welke initiatieven zal u voorzien om de besprekingen te deblokken?

Daems

Onderschrijft u de gezamenlijke visie die destijds werd opgemaakt in het Charter de Merode? Zal u erop toezien dat deze visie bij doorverkoop van de verschillende deelgebieden wordt verankerd in de verkoopsovereenkomst? Dat vind ik persoonlijk een heel cruciaal punt.

Hoe ver staat het met de uitbouw van het coördinerend orgaan voor de projectorganisatie? Hoeveel mensen zijn daar vandaag aan de slag? Is in versterking voorzien? Komt er effectief een projectmanager of niet?

Wanneer zal die gemeenschappelijke visie zichtbaar worden op het terrein? Ik denk dat er al een belangrijk signaal kan worden gegeven via simpele dingen zoals een communicatiecampagne, het uitbouwen van een beperkte onthaalinfrastuctuur of het aanbrengen van zichtbare logo's en bewegwijzering. Dan zouden de mensen zien dat er tenminste al aan gewerkt wordt, ook al duurt de opmaak van die visie nog een tijdje.

Zullen er extra bos- of natuurwachters worden ingezet?

Mijnheer de minister, wanneer zult u werk maken van het decreet op de grondenbank?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: De minister-president heeft al een deel van de boodschap meegegeven. De heer Daems zegt dat de maatschappelijke draagkracht zeer groot was, maar er zijn toch verschillende pijnlijke discussies geweest. Ik zou willen oproepen om, zeker als er verdere stappen worden gezet, met alle betrokken partners rond de tafel te gaan zitten. Er moet dan worden gezorgd voor een duidelijke visie, waarbij dan effectief iedereen – met de nadruk op 'iedereen' – betrokken is.

Verder ben ik blij, mijnheer Daems, dat u hier toch durft toegeven dat de middelen waarin was voorzien voor de toekomstige grondenbank, eerst gebruikt zijn om de bossen de Merode aan te kopen. (*Opmerkingen van de heer Rudi Daems*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Ik heb begrepen dat de heer Sannen toen gereageerd heeft, en ook u, mijnheer Daems. Wat ik echter niet in het antwoord van de minister, waarnaar u daarstraks verwees, heb gelezen, is wat hij zou hebben gezegd over die prijs van afgerond 25 miljoen euro. Ik zal er blijkbaar over gelezen hebben.

De heer Rudi Daems: Ik citeer uit het verslag: 'Ik ben het dus niet eens met minister Peeters toen die vorige week in Humo verklaarde dat het Merodegebied aan een schabouwelijke prijs, want boven de marktprijs, werd gekocht. Ik vind dat jammer.' Dat kunt u lezen op de eerste pagina van de Handelingen, alinea 5. Dat waren de woorden van de minister-president. Oh excuseer, ik merk net dat het mijn eigen woorden zijn. Ik excuseer me voor mijn vergissing.

Mevrouw Tinne Rombouts: Die hoge kostprijs was ook een van de onderwerpen van die discussie. Ik denk dat minister Peeters daar dus zeker gelijk in heeft.

Minister Kris Peeters: Ik maak me altijd een beetje zorgen wanneer de minister-president me zagezegd zou terugfluiten. Als u de minister-president citeert, mijnheer Daems, doet u dat dus best correct. Ik aanvaard echter uw verontschuldigheden en zal die ook overmaken aan de minister-president. Ik zal nu niet dieper ingaan op wat achter ons ligt, wel op wat voor ons ligt.

Daarmee kom ik bij de antwoorden op uw vragen. Terecht zegt u dat de verdeling van de eigendommen en het opzetten van een goede beheersstructuur heel belangrijk zijn. Dat is eigenlijk cruciaal in dit dossier. Nog voor de zomer wil ik alle kandidaat-eigenaars een intentieverklaring laten ondertekenen waarin ze kunnen verklaren geïnteresseerd te zijn om bepaalde gebieden over te nemen. Op dat ogenblik verbindt de VLM er zich toe om deze gronden voor de ondertekenaar te reserveren. De som van de intentieverklaringen moet kloppen. Alle geschillen moeten op dat moment van de baan zijn. Vanaf dat moment kan de concrete doorverkoopoperatie beginnen. Die moet nog voor het einde van het jaar beëindigd zijn. Ik zal er alles aan doen dat er terzake nog voor het zomerreces van de regering duidelijkheid wordt gecreëerd. Mevrouw Rombouts wil ik nog zeggen dat voor de doorverkoop van de 200 hectare landbouwgrond de situatie nog in beraad is.

Peeters

Het is mogelijk dat we in der minne een oplossing kunnen bereiken.

Onderschrijft de minister de visie die destijds is onderschreven in het Charter de Merode? Dezelfde vraag is gesteld aan de minister-president. Het vermelde charter heeft twee onderdelen, maar daar ga ik niet op in. De minister-president heeft geantwoord dat hij het charter onderschrijft en ook ik doe dat. Ik kan, als minister bevoegd voor het bos- en natuurbeleid, de krachtlijnen ervan onderschrijven. Ik wil me engageren om het potentiële draagvlak te realiseren. Ik heb de uiteenzettingen van mevrouw Rombouts goed begrepen. We moeten een extra inspanning leveren om het draagvlak te behouden en te versterken, en dat is zeker ten aanzien van de landbouwsector het geval.

Hoever staat het met de uitbouw van een coördinerend orgaan voor de projectorganisatie? In de schoot van de stuurgroep is een werkgroep opgericht die is samengesteld uit alle toekomstige eigenaars en beheerders. Die werkgroep lost nog voor de zomer een aantal knelpunten op. Nu reeds wordt een concrete samenwerking tot stand gebracht voor de uitvoering van het tijdelijke toezicht en beheer. De werkgroep komt regelmatig samen met het oog op het maken van praktische terreinafspraken. Op de stuurgroepvergadering van 1 maart 2005 werd voor het overige een organisatiestructuur voor het project rond het domein de Merode goedgekeurd. Deze structuur voorziet onder meer in een projectsecretariaat met aan het hoofd een door de Vlaamse Landmaatschappij benoemde projectleider die in nauw overleg met mijn kabinetsadviseur het materiële werk coördineert.

De projectleider stuurt het projectsecretariaat aan. Hij wordt hierin niet alleen bijgestaan door enkele medewerkers van de Vlaamse Landmaatschappij: ook de Stichting Kempens Landschap investeert in de werking van het projectsecretariaat door er een medewerker deeltijds naar te detacheren. Ik onderzoek of ik een medewerker van het Agentschap Natuur en Bos naar het projectsecretariaat kan detacheren. Wat de vorige regering is begonnen, wordt onder deze regering dus afgewerkt.

Wanneer zal de gemeenschappelijke visie zichtbaar worden voor de mensen op het terrein, bijvoorbeeld via een communicatiecampagne, de

uitbouw van onthaalinfrastructuur of via het aanbrennen van zichtbare logo's en bewegwijzering? De eerste resultaten zijn reeds zichtbaar op het terrein. In overleg met alle partners die zijn vertegenwoordigd in de stuurgroep en in overeenstemming met de gemeenschappelijke visie werd vorig jaar een eerste wandel- en joggingpad in 'Averbodebos en -heide' geopend. Ter hoogte van die wandelroute heeft een samenwerkingsverband van de Vlaamse Landmaatschappij, Natuurpunt en de afdeling Bos en Groen een vroegere ijzerzandsteengroeve hersteld. Er wordt dus verder aan gewerkt. Maar zolang er geen duidelijkheid bestaat over de toekomstige eigendoms- en beheerssituatie moet daarover met de nodige voorzichtigheid worden gecommuniceerd. Als dat eenmaal is opgehelderd, kan er opnieuw met de communicatie worden gestart. Zo zullen we na de zomervakantie een tweede editie van 'de Merodekrant' in de streek verspreiden en een tentoonstelling over het project organiseren. U zult versteld staan van de communicatie, en kunt zelf daaraan een bijdrage leveren.

Zullen er extra bos- en natuurwachters worden ingezet? Dit hangt af van de verdere uitwerking van het beheer van de domeinen. Ik hecht er veel belang aan dat datgene wat we hebben ook goed wordt beheerd. Bos- en natuurwachters hebben een belangrijke taak om stroperij en gemotoriseerd vervoer in de bossen te bestrijden.

Wanneer wordt het decreet op de grondenbank bij het Vlaams Parlement ingediend? Op dit ogenblik wordt aan het decreet over de Vlaamse Grondenbank gewerkt. Eens het klaar is, zal het worden ingediend bij het Vlaams Parlement.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik dank de minister voor zijn antwoord en voor zijn uitspraak over de pracht van mijn regio. Dat laatste kan ik enkel bevestigen. Ik zou evenwel nog een paar aansluitende bemerkingen willen maken.

Mevrouw Rombouts, we hebben het debat over de aankoop van de bossen de Merode al eens gevoerd. Het gaat hier niet om een uitstel. Er is afgesproken dat de opbrengst van de verkoop naar de nog op te richten grondenbank zal gaan. We moeten hiervoor natuurlijk op de goedkeuring van het ontwerp van decreet over de grondenbank wachten.

Daems

Mijnheer de minister, met betrekking tot de prijs wil ik me even verontschuldigen. Het is niet mijn bedoeling iemand woorden in de mond te leggen. De bossen de Merode zijn gedurende jaren eigendom van een aantal NV's geweest. De onderhandelingen met deze NV's hebben drie jaar aangesleept omdat de oorspronkelijke vraagprijs een veelvoud van het uiteindelijk betaalde bedrag was. We hebben ons steeds gehouden aan het principe de schattingsprijs te respecteren. Uiteindelijk is dit ook gebeurd.

Mijns inziens is er een verschil tussen het weer op gang trekken van een dynamiek, het oprichten van een werkgroep en het aanduiden, eventueel door middel van een deeltijdse detachering, van een projectleider binnen de VLM en de Limburgse werkwijze rond projectstructuren en -management. In Limburg gaat het effectief om een fysieke persoon die over logistieke en financiële middelen kan beschikken. Voor mijn part kan het aanduiden van die persoon wachten tot bepaalde zaken in verband met de eigendom en het beheer van het gebied zijn uitgeklaard. Het aanstellen van een projectleider zou voor de nodige autoriteit zorgen ten aanzien van alle mensen die momenteel trachten ter plekke hun eigen ideeën uit te voeren.

Met betrekking tot de zichtbaarheid zijn al een aantal stappen in de goede richting gezet. Zo zijn hier en daar een aantal paden opengesteld. Het gaat hier echter louter en alleen om speldenprikken. De verwachtingen zijn veel ruimer. Indien we een echte dynamiek willen ontwikkelen, moeten we de lokale middenstand, Unizo en de plaatselijke verenigingen hierbij betrekken. Ik vraag me af wanneer dit van de grond zal komen. We hebben nood aan een duidelijker en krachtiger management.

Mijnheer de minister, u hebt mijn cruciaalste vraag eigenlijk niet beantwoord. Zodra de door u aangekondigde intentieverklaringen duidelijk zijn, zult u allicht verkoopovereenkomsten sluiten. De principes van het Charter de Merode moeten in deze verkoopovereenkomsten worden verankerd. Indien we het gebied en de bestaande visie willen vrijwaren, moeten we die principes structureel en juridisch verankeren. Mijns inziens moeten we hiervoor de verkoopovereenkomsten als instrumenten hanteren.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Ik heb de suggesties van de heer Daems genoteerd. Volgens hem kan de projectmanager best een fysieke persoon zijn en kan de communicatie nog worden verbeterd. Ik zal hier rekening mee houden.

Met betrekking tot het charter blijft de heer Daems blijkbaar op zijn honger zitten. Ik probeer dit nog voor de komende zomer op te lossen. Ik kan hier echter nu nog niet veel over zeggen. We blijven het domein echter als een geheel beschouwen. Dit is vrij belangrijk.

Al onze partners hebben zich persoonlijk geëngageerd. Ik zal deze engagementen even overlopen. De betrokkenen zullen het domein als geheel bewaren. Ze zullen een gezamenlijke visie ontwikkelen. Ze zullen de inrichting en het beheer van het domein op deze visie baseren. Alle betrokkenen willen hiertoe een bijdrage leveren. Ze zullen deelgebieden overnemen en openstellen. Ze zullen hierbij respect voor de natuur en voor het landschap aan de dag leggen. Tot slot zullen ze de aanwezige landbouw optimale ontwikkelingskansen bieden en de verschillende partners bij alles blijven betrekken. Ik zal met deze engagementen rekening blijven houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rudi Daems tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge concentraties aan zware metalen in de Kempen, Limburg en de omgeving van Antwerpen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Daems tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge concentraties aan zware metalen in de Kempen, Limburg en de omgeving van Antwerpen.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, de Kempen en Limburg slepen al tientallen jaren een historische vervuiling met zware metalen, in het

Daems

bijzonder lood en cadmium, met zich mee. Deze vervuiling is een gevolg van de oude zinkindustrie die vroeger in deze regio actief was. Vroeger ging het vooral om het bedrijf Metallurgie Hoboken. Momenteel gaat het vooral om Umicore.

Zware metalen vormen een ernstig risico voor de menselijke gezondheid. Het oudste en bekendste gezondheidsprobleem is de veel te hoge loodconcentratie in het bloed van kinderen die in Hoboken, meer in het bijzonder in de Moretusburgwijk, wonen of naar school gaan. Ook in de Kempen en in Limburg heeft wetenschappelijk onderzoek, waaronder de Cadmibel-studie in de jaren tachtig, verschillende gezondheidsrisico's aan het licht gebracht.

De minister van Volksgezondheid heeft de inwoners van Balen, Mol, Overpelt en Neerpelt afgeraden bepaalde groenten in de eigen tuin te kweken en om het grondwater voor consumptie te gebruiken. Sinds mei 2004 heeft het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) de export verboden van levende runderen die afkomstig zijn uit de gemeenten Lommel, Balen, Neerpelt en Overpelt. Bij geslachte dieren voor binnenlandse consumptie werden de nieren weggenomen wegens te hoge concentraties zware metalen. In maart 2005 heeft het agentschap deze maatregel uitgebreid naar een aantal bijkomende gemeenten, met name Zwijndrecht, Hemiksem, Wilrijk, Melsele en Kruibeke.

Bovendien werd ook beslist om wortelen en schorseneren van professionele telers, geteeld in het noorden van de provincie Limburg, uit de handel te nemen wegens niet geschikt voor consumptie, omwille van een te hoge concentratie aan zware metalen. In sommige gewassen werd de norm met een drievoud overschreden. Er mogen voorlopig geen wortelgewassen – tenzij het intussen is veranderd, maar dat weet ik niet – meer worden gekweekt, omdat deze teelten te gemakkelijk cadmium opnemen.

Dat zijn maatregelen waarvoor federaal minister Demotte bevoegd is. In de mededeling van het agentschap van 11 maart 2005 wordt evenwel verwezen naar de Vlaamse Regering, als het gaat over schadeloosstelling van landbouwers die hun producten niet kunnen commercialiseren.

Ondertussen wordt gewerkt aan een oplossing. Dat was ook belangrijk en nodig. Onder meer voor de omgeving van de Umicore-vestigingen Hoboken, Overpelt, Olen en Balen werd een saneringsaanpak afgesproken. Bovendien werd voor de regio Hoboken, omwille van het acute gezondheidsprobleem, een 25-puntenprogramma milieu en gezondheid goedgekeurd. Dat programma zou in uitvoering moeten zijn.

Onder impuls van toenmalig Vlaams minister Dua werd een overeenkomst afgesloten met Umicore om, via een gedeelde verantwoordelijkheid, de sanering aan te vatten in de ruime omgeving van de vier Umicore-vestigingen, alsook op de terreinen van Umicore zelf.

Met de sanering van de Umicore-vestigingen, de ruime omgeving en het actieplan milieu en gezondheid, is voor de eerste 10 jaar een bedrag gemoeid van 92 miljoen euro, waarvan 77 miljoen euro wordt gefinancierd door Umicore en 15 miljoen euro, gespreid over 10 jaar, door het Vlaamse Gewest, meer specifiek de OVAM.

In de selectie van de saneringprojecten moet prioriteit worden gegeven aan de projecten die een risico inhouden voor de gezondheid, zoals de sanering van Moretusburg, de cité van Overpelt, de wijken van Balen-Wezel en de glasfabriek, de omgeving van de Bankloop in Olen en – belangrijk en zeer omvangrijk – de oppervlakte- en grondwaterverontreiniging in Balen en Mol. Deze prioriteitenlijst zou tegen eind 2004 worden opge maakt.

De sanering van de terreinen in Olen, wat te maken heeft met radioactief afval – en dan is vooral het D1-stort bekend –, vormen geen onderdeel van de overeenkomst, omdat het een federale kwestie is. Daarvoor werden in 2002 gesprekken aangeknoopt met Niras, SCK en de bevoegde minister van Binnenlandse Zaken.

Ondanks bovengenoemde inspanningen zullen over 10 jaar de Kempen, Limburg en de regio rond Antwerpen niet vrij zijn van zware metalen, omdat het om een zeer verspreide verontreiniging gaat van meerdere honderden vierkante kilometers. Daarom worden allerlei meer zachte saneringstechnieken uitgeprobeerd, zoals fyto-extractie en aangepaste teelttechnieken, via het project

Daems

actief bodembeheer BeNeKempen, dat loopt in samenwerking met Nederland.

Mijnheer de minister, is de uitvoering van het 25-puntenprogramma Milieu en Gezondheid Hoboken op schema? Welke acties zijn vandaag in uitvoering? Waar situeren zich eventuele knelpunten?

Is de uitvoering van de overeenkomst met Umicore op schema? Waar situeren zich hier eventuele knelpunten? Is het gezamenlijke fonds voor de uitvoering van de sanering opgericht? Welke volgorde werd bepaald voor de saneringsprojecten? Wanneer start de eerste effectieve sanering?

Worden de land- en tuinbouwers in Limburg en de omgeving van Antwerpen vergoed voor het verlies van oogst? Door wie en op welke wijze gebeurt dat?

De maatregelen van het FAVV beperken zich tot de professionele teelt, want dat is hun taak. Is er in Noord-Limburg een risico bij het kweken van groenten in de eigen tuin, bijvoorbeeld voor de frequente teelt van wortelen? Worden deze mensen geïnformeerd?

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot het project actief bodembeheer BeNeKempen tussen Nederland en Vlaanderen? Welke projecten liggen op tafel om te worden uitgevoerd? Wordt gewerkt aan zachte saneringstechnieken, zoals het verbouwen van koolzaad als biobrandstof?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, de problematiek is al lang bekend, en er wordt al langer gewerkt aan een oplossing. Ik heb de indruk dat er positief mee wordt omgegaan. Mensen worden ingelicht over de problemen, en ook over de eigen tuintjes werden berichten verspreid. Ik hoop dat die voorzichtige aanpak kan worden voortgezet, en niet wordt opgezweept tot een crisis. We moeten de problemen op een goede en voorzichtige manier aanpakken.

Mijnheer de minister, ik meen dat er voor de land- en tuinbouwers een oplossing wordt gezocht en

een vergoeding wordt vastgelegd, aangezien ze oogstverlies hebben en hier zelf onmogelijk voor verantwoordelijk kunnen zijn. Hoever staat het daarmee? Kan er snel werk van worden gemaakt? De mensen kunnen niet blijven wachten op een doorbraak.

Er wordt gezegd dat in die gebieden bepaalde teelten misschien niet mogelijk zijn. Ik denk dat een aantal landbouwteelten wel mogelijk blijven. Erwt en bonen bijvoorbeeld, zijn veel minder gevoelig voor cadmium. Ik zou willen vragen dat er zeker overleg gebeurt met de landbouwsector zelf om na te gaan welke mogelijkheden er nog zijn aangezien er ook nog bedrijven zijn die effectief in de risicoteelten zijn gespecialiseerd. Voor de sector kan worden gezorgd voor oplossingen door andere teelten, maar de bedrijven die gericht zijn op de risicoteelt hebben bedrijfsproblemen. Er moet met de landbouworganisaties worden bekeken welke specifieke oplossingen mogelijk zijn voor deze specifieke bedrijven.

Het betreft een heel groot gebied. We moeten nagaan hoe we de noodzakelijke sanering op een haalbare manier kunnen aanpakken. Ik wil er de nadruk op leggen dat er goed wordt nagedacht over de zachte saneringstechnieken, want daar liggen misschien wel een aantal mogelijkheden, maar deze moeten wel zeker oplossingen bieden en de sanering mag niet op de lange baan worden geschoven.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Daems, voornamelijk wat betreft de zachte saneringstechnieken en het onderzoek dat zou kunnen leiden tot de productie van biobrandstoffen. Ik heb begrepen dat er in Vlaanderen een tekort zou zijn aan landbouwgebieden die in aanmerking kunnen komen voor de teelt van koolzaad. Misschien is dit een opportuniteit om koolzaad op deze gronden te verbouwen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, met betrekking tot het 25-puntenactieplan verlopen de acties gerelateerd aan de bodemsanering in Moretusburg volgens de afgesproken timing, wat een bevoegdheid van de OVAM is. Het bodemsaneringsproject van Moretusburg is in

Peeters

opmaak. De ontstopping van de huizen maakt deel uit van dit project. De communicatie met de buurt Moretusburg over de sanering is opgestart en de bewoners kunnen dagelijks met vragen terecht in een algemeen infopunt. Met betrekking tot de bodemsanering van het bedrijventerrein werd een 'draft' voorgelegd ter bespreking. De bemerkingen van de OVAM zijn in behandeling. Ook de andere maatregelen, zoals bijvoorbeeld het tweemaal per dag reinigen van de straten, zijn ondertussen uitgevoerd, in uitvoering of in voorbereiding. We zitten nog altijd op schema, maar er is nog heel wat werk te verrichten.

Uw volgende vraag gaat over de overeenkomst die de vorige regering heeft afgesloten met Umicore en die wij budgettair hebben doorgetrokken. Ik zal u een overzicht geven van de verschillende gemeenten die daarbij betrokken zijn. Het uitgangspunt is grotendeels volgens de ingeschatte timingen te werken. Op dit ogenblik zijn er geen grote afwijkingen.

Wat Hoboken betreft, werd een eerste 'draft' voor het bodemsaneringsproject van de bedrijventerreinen aan de OVAM voorgelegd ter bespreking. De opmerkingen van de OVAM worden verder verwerkt. Het opstellen van het bodemsaneringsproject voor de wijk Moretusburg is lopende. Ondanks de uitgebreide communicatie verliep de inventarisatie van de tuinen en huizen niet volledig volgens schema. Deze vertraging wordt zo veel mogelijk weggewerkt opdat het geen vertragend effect zou hebben op de aanvang van de effectieve bodemsaneringswerken.

In Olen is een eerste 'draft' voor het bodemsaneringsproject van de bedrijventerreinen aan de OVAM voorgelegd. De opmerkingen van de OVAM worden verder verwerkt. Met betrekking tot de Bankloop is de opmaak van het saneringsproject lopende. De nodige gesprekken worden gevoerd tussen zowel de OVAM, Umicore als het FANC, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, omwille van de radioactieve aspecten.

In Overpelt werd het bodemsaneringsproject voor de aanpak van het bodemvreemd materiaal op het bedrijventerrein ingediend en conform verklaard. De saneringswerken zijn in uitvoering en

het bodemsaneringsproject voor het grondwater is in opmaak.

In Balen werd het bodemsaneringsproject voor de aanpak van het bodemvreemd materiaal op het bedrijventerrein ingediend en conform verklaard. De saneringswerken zijn in uitvoering en ook hier is het bodemsaneringsproject voor het grondwater in opmaak.

De indiening van de bodemsaneringsprojecten voor het grondwater kan enkele maanden vertraging oplopen omdat dit gekoppeld wordt aan het lozen van bedrijfsafvalwater. Omtrent de lozingsnormen zijn besprekingen lopende met de bevoegde instanties. Het fonds voor de aanpak van de verre omgeving werd opgericht. Momenteel is de OVAM in overleg met Umicore bezig de prioriteitenlijst tegen 30 juni 2006 op te stellen. Deze datum werd bepaald en vastgelegd in het Addendum I van 'Geïntegreerde uitgangspunten met betrekking tot de bodemsanering van de in het Vlaamse Gewest gelegen Union Minière-vestigingen'. Nadat deze prioriteitenlijst opgesteld is, zal de aanvang van de eerste saneringsprojecten ingeschat kunnen worden.

Dan was er de vraag over de schadeloosstelling van de land- en tuinbouwers. Het is helemaal niet de bedoeling er een pingpongspel van te maken: dat zou het ergste zijn dat deze mensen zou kunnen overkomen. De onderhandelingen over die schadeloosstelling zijn bezig. Hoe sneller dit is afgerond, hoe beter. Ik hoop dat dit nog voor het zomerreces in orde komt. Het zomerreces zal voor het parlement – hoewel jullie daar zelf over beslissen – iets sneller beginnen dan voor de ministers: ik heb dus nog enkele weken extra. Ik hoop dit snel af te handelen. Ik begrijp de situatie van die landbouwers immers zeer goed.

Ondertussen is er ook een informatiecampagne opgezet ten behoeve van de land- en tuinbouwers, over de risico's van de opname van cadmium in landbouwgewassen. Mevrouw Rombouts, straks zal ik terugkomen op het overleg en de vraag over welke teelten het gaat.

Wat de vierde vraag betreft, moet mijn antwoord misschien nog wat worden verfijnd. Deze commissievergadering vindt immers één dag vroeger plaats. Mocht deze informatie onvoldoende blijken, dan wil ik zeker bekijken of ik dit nog kan

Peeters

aanvullen. Over de risico's van het telen van fruit en groenten in eigen tuinen werd, in samenwerking met de Vlaamse Gezondheidsinspectie en de medisch milieukundigen bij het locoregionaal overlegorgaan, in mei 2004 een infocampagne voor de bewoners uitgevoerd. In deze folder wordt de problematiek van het telen van groenten aangekaart. Enkele veilige groenten en fruitsoorten worden vermeld. Voor de andere gewassen wordt vermeld dat contact moet worden opgenomen met de milieukundigen van de regio. Misschien zijn er ondertussen nog bijkomende initiatieven genomen, en zal er bijkomende informatie moeten worden geleverd.

Ten slotte werd gevraagd naar de stand van zaken met betrekking tot het Nederlands-Vlaamse project Actief Bodembeheer de Kempen. Momenteel is het project nog in de fase van de inventarisatie van bestaande kennis, het uitwisselen van kennis tussen Nederland en Vlaanderen en overleg. De volgende projecten en werkgroepen zijn opgestart. Er is het bepalen van de milieuveiligste technieken voor het hergebruik van zinkassen als onderfundering van wegen, rekening houdende met de technische vereisten van een weg. Ook werden de betrokken administraties en de Boerenbond bijeengebracht in de werkgroep landbouw. Hier wordt onder meer onderzocht in welke mate de bodemverontreiniging een probleem oplevert voor de huidige landbouwteelten. Indien dit het geval is, is het doel te bekijken welke teelten nog wel geschikt zijn. Dat overleg is gaande. Bepaalde teelten kunnen immers nog wel. Sommige gewassen zitten dieper in de grond, met meer kans op verontreiniging. Bij andere gewassen is het risico echter te verwaarlozen.

De werkgroep water zal zo spoedig mogelijk worden opgestart. Er is hiervoor tot nu toe aangesloten bij het grensoverschrijdende overleg in verband met de Dommel. De werkgroep natuur zal in aanvang werken in het kader van de discussie over ruimtelijke ordening. Hiervoor wordt een kaart aangemaakt waarop het bodemgebruik wordt vergeleken met de verontreiniging. De werkgroep risico-evaluatie werkt momenteel aan een harmonisatie van de methodiek voor de inschatting van het risico voor de hele regio aan beide kanten van de grens en aan het opvullen van eventuele hiaten in de kennis nodig voor deze risico-inschatting.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toch zijn er nog enkele dingen niet duidelijk. Wat betreft het actieprogramma Milieu en Gezondheid voor Hoboken hebt u de OVAM-gerelateerde acties opgesomd. Die zijn op schema. U hebt ook verwezen naar de communicatiecampagne. Het lijkt me echter dat het programma destijds was opgezet met de betrokkenheid van heel wat meer actoren, zoals de gezondheidsadministratie, de milieu-inspectie, de stad Antwerpen, Umicore zelf en als ik me niet vergis ook het provinciebestuur van Antwerpen. Elke actor zou één onderdeel van die acties voor zijn rekening nemen en dat uitvoeren. U hebt daar geen duidelijkheid over gegeven.

Minister Kris Peeters: Zoals ik daarnet zei, hebben we wat sneller moeten gaan. Ik heb die informatie dus nog niet kunnen verwerken in mijn antwoord. Ik heb alleen de informatie van de OVAM. Deze vraag is terecht. Misschien kunt u wat dat betreft een nieuwe vraag stellen?

De voorzitter: Het lijkt me inderdaad best dat u die vraag opnieuw stelt.

De heer Rudi Daems: U bent ook nogal snel gegaan bij de opsomming van de diverse onderdelen van de uitvoering van het Umicore-convenant. Ik heb niets gehoord over de woonwijken. Dan heb ik het zowel over de cité van Overpelt als over de wijk in Balen-Wezel.

Ik dacht dat naast Moretusburg ook die wijken vrij hoog op het prioriteitenlijstje stonden. Werd daar al werk verricht zoals in Hoboken? De rest betrof saneringen van de bedrijfsterreinen zelf.

Minister Kris Peeters: Ik kan niet direct een antwoord geven op uw vraag naar de stand van zaken, maar ik zal de kwestie nagaan en later verduidelijken.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het duidelijke en uitgebreide antwoord. Hopelijk komt er voor de zomer 2005 schot in de zaak inzake de

Rombouts

eventuele financiële tegemoetkoming aan landbouwers die schade hebben geleden.

Ik onthoud dat in overleg met de landbouworganisatie wordt nagegaan welke teelten haalbaar zijn op die gronden. Het financiële aspect moet zeker nog worden bekeken, want risicoteelten hebben een hogere opbrengst per hectare. De spreker van het Vlaams Belang had het over de verplichting voor koolzaad of bepaalde andere teelten. Ik hoop dat die even achterwege blijft en dat eerst de mogelijkheden worden bekeken en dat er overleg wordt gepleegd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorkomen van ozonpieken tijdens de zomermaanden

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Schauvliege tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het voorkomen van ozonpieken tijdens de zomermaanden.

Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, toen ik mijn vraag indiende op 12 mei 2005 kon ik niet weten dat net vandaag alle kranten vol zouden staan met artikelen over het federale plan inzake hitte en ozon.

Het onderwerp is heel actueel, want de zomermaanden komen eraan. Telkens als er een paar opeenvolgende hittedagen zijn, wordt in Vlaanderen ozonalarm geslagen. Het stoort me dat we pas op de momenten met ozonpieken en een dreigend gevaar voor de volksgezondheid, beginnen na te denken over mogelijke acties. We moeten ruim op voorhand ageren.

Ozon ontstaat door zonnestrallen die inwerken op lucht die vervuild is met stikstofoxiden (NO_x) en

vluchtige organische stoffen (VOS). De oorzaak ligt bij het verkeer en de industrie, bij verf- en lijmproducten. In december 2003 werd in Vlaanderen een emissiereductieprogramma goedgekeurd om ervoor te zorgen dat de ozonpieken kunnen dalen. Ondertussen zouden ze al een beetje gedaald zijn. Dat is positief nieuws.

Soms wordt gesproken over een aantal maatregelen die moeten worden genomen bij ozonpieken zoals een daling van de snelheid van het verkeer, of het uitsluiten van auto's met bepaalde nummerplaten op bepaalde dagen. Nu blijkt dat dergelijke maatregelen geen effect hebben op de tijdelijke ozonpieken. Op het platteland zijn de ozonpieken immers soms groter dan in de steden, omdat de uitlaatgassen ozon tijdelijk kunnen tegengaan.

De federale folder die gisteren werd gelanceerd, bevat een heleboel maatregelen die burgers kunnen nemen om gezondheidsproblemen te voorkomen. Ze betreffen afkoeling, het binnenhouden van kleine kinderen en het niet leveren van zware fysieke inspanningen. Ik mis maatregelen die kunnen worden genomen om ozon te voorkomen, maar natuurlijk gaat het slechts over een folder. Uit de berichten in de krant blijkt dat wel een aantal maatregelen worden genomen op federaal niveau.

Mijnheer de minister, hoe wordt omgegaan met het ozonprobleem? Wat is de stand van zaken van de uitvoering van het emissiereductieprogramma dat in december 2003 werd goedgekeurd? Zijn er knelpunten? Zijn er bijstellingen wenselijk? Wat zijn de resultaten van het programma? Dringen zich volgens u andere maatregelen op korte termijn op om tijdens de komende zomermaanden de ozonpieken te vermijden en zo ja, welke?

Is er voldoende samenwerking met het federale niveau? De Vlaamse overheid staat immers niet alleen. We moeten de zaak zelfs in Europees verband bekijken. Is er voldoende afstemming? Is er overleg tussen de ministers?

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in Vlaamse stand emissieplafonds voor de VOS en de NO_x die niet mogen worden overschreden. Uit het jongste Mira-T-rapport blijkt dat Vlaanderen zijn VOS-emissies met

Daems

28 percent en zijn NO_x-emissies met 46,5 percent moet reduceren in de periode 2003-2010 om de plafonds niet langer te overschrijden. Er zijn dus nog een aantal inspanningen nodig. Ik kijk zeker uit naar uw antwoord op de vraag van mevrouw Schauvliege.

Ik heb twee bijkomende vragen. Een belangrijke maatregel uit de vorige legislatuur is de Milieubeleidsvereenkomst betreffende de vermindering van SO₂ en NO_x afkomstig van de elektriciteitscentrales. Een nieuw element in die overeenkomst is het streefplafond dat de totale uitstoot voor de sector moet begrenzen. Verder zal 6 maanden na het afsluiten van een volledig werkjaar aan de minister een evaluatie van de verplichtingen van de sector worden overgemaakt. Wordt die overeenkomst nageleefd? Kunnen wij inzage krijgen in die evaluatie?

Mijn tweede vraag is iets fundamenteeler. Het NEC-reductieprogramma, National Emission Ceiling, voorziet naast de momenteel aangewende regelgeving ook in economische instrumenten die kunnen worden ingezet om de emissieplafonds te halen. Die laten toe om de reductiekosten efficiënter te verdelen. Is de inzet van dergelijke instrumenten een optie die u wilt volgen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het NEC-reductieprogramma werd op 12 december 2003 goedgekeurd. Vlaanderen kent emissies van NO_x of stikstofoxiden, van SO₂ of zwaveldioxide, van VOS en van NH₃ of ammoniak. We willen die stoffen reduceren om in 2010 de door Europa opgelegde emissieplafonds te kunnen respecteren.

De vraag van mevrouw Schauvliege handelt over de ozonproblematiek, waarvoor enkel de pollutanten VOS en NO_x verantwoordelijk zijn. Dat beperkt natuurlijk het antwoord.

Momenteel werkt Aminor aan een voortgangsrapport dat een stand van zaken zal geven van de evolutie van emissies, een overzicht van reeds genomen maatregelen, enzovoort. Tegelijk zal het rapport een reeks maatregelen aanreiken die nog genomen moeten worden om de emissieplafonds

te halen. Het voortgangsrapport zal eind 2005 klaar zijn.

U vroeg natuurlijk ook naar de huidige stand van zaken, medio mei 2005. Voor de stationaire bronnen zijn in de periode 1996-2003 de emissies van NO_x en VOS reeds met respectievelijk 25 en 20 percent gedaald. Indien de maatregelen uit het NEC-reductieprogramma daadwerkelijk worden doorgevoerd, zullen de emissieplafonds voor NO_x van 58 kiloton en VOS van 71 kiloton wellicht juist gehaald worden. Momenteel lopen nog een aantal studies die hierover uitsluitsel moeten geven. De resultaten hiervan zullen in het voortgangsrapport worden opgenomen. Dat zit goed, maar we moeten toch nog even afwachten.

Met de reeds genomen maatregelen zal het emissieplafond voor NO_x wellicht niet worden gehaald. Bijkomende maatregelen zijn in voorbereiding. Mijn administratie is hierover in overleg met een aantal sectoren: de ijzer- en staalproductie, de non-ferro, de glassector en de chemie. Eind juli 2005 wordt een studieproject afgerond waarbij wordt nagegaan in welke sectoren de bijkomende reducties op de meest kostenefficiënte manier kunnen worden gerealiseerd. Voor VOS is het overleg met een aantal industriële sectoren voor het invoeren van bijkomende reductiemaatregelen tegen 2010 in een eindfase beland.

Voor het transport zijn in de periode 1996-2003 de emissies van NO_x en VOS met respectievelijk 7 en 58 percent gedaald. In het NEC-reductieprogramma bleek uit berekeningen dat de plafonds voor transport waarschijnlijk konden worden gehaald. Ik druk me voorzichtig uit. Rekening houdende met nieuwe gegevens blijkt dat het VOS-plafond vermoedelijk kan worden gehaald. Het NO_x-plafond daarentegen zal waarschijnlijk in belangrijke mate worden overschreden. Er is een veel hogere uitstoot van vrachtverkeer dan oorspronkelijk geraamd.

Hiervoor werken we aan extra maatregelen. Ik ben echter wel van mening dat de verantwoordelijkheid voor hogere emissiefactoren in heel Europa ten gevolge van nieuwe wetenschappelijke inzichten, moeilijk bij de lidstaten kan worden gelegd en dat hiermee dus rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de emissieplafonds. Ik zal daar te gelegener tijd over communiceren en u zult er mij wellicht nog over ondervragen.

Peeters

Wat de knelpunten en eventuele bijsturingen betreft, zijn er onzekerheden in de emissie-inschattingen en prognoses. Ik verwijs naar de onderschatting van de emissies van vrachtwagens waardoor de haalbaarheid van het NO_x-plafond voor transport in het gedrang komt. Er moet voldoende studiewerk worden verricht om de meest nauwkeurige inschattingen te kunnen maken.

De emissieplafonds kunnen door de geplande maatregelen maar net worden gehaald. Na 2010 blijven de plafonds gelden, maar zullen de emissies stijgen indien het beleid als gevolg van de economische groei ongewijzigd blijft. Het gevaar bestaat dat na 2010 de plafonds alsnog worden overschreden indien er geen marge wordt ingebouwd.

De NEC-plafonds kunnen enkel worden gehaald indien ook engagementen worden aangegaan waarvoor ik niet bevoegd ben, zoals het product-beleid van de federale overheid, het bijsturen van de verkeersbelasting en het doorvoeren van het mobiliteitsplan.

Uit de conclusies van de debatten over de ozon-problematiek in de zomer van 2003, toen door het extreem warme weer de ozonalarmdrempels systematisch werden overschreven, blijkt dat kortetermijnmaatregelen tijdens ozonpieken niet baten. Dit blijkt ook uit een studie van VITO uit 1998 'Evaluatie van de effectiviteit van ozon-zomermaatregelen voor verbetering van de luchtkwaliteit en de vermindering van hoge ozonconcentraties in België'. Ik citeer uit die studie: 'Zomerozon kan slechts worden bestreden met behulp van structurele en langdurige maatregelen, die tevens op een grote ruimtelijke schaal worden doorgevoerd. Piekmaatregelen bij overschrijding van de drempelwaarde voor ozon hebben een negatief effect op ozon. Belangrijk is wel dat de bevolking op dit moment geïnformeerd wordt over de gezondheidsaspecten.'

Daarom opteren we ervoor het beleid te richten op structurele maatregelen. Een langetermijnaanpak, zoals uiteengezet in het NEC-reductieprogramma, is dus wellicht de meest efficiënte manier om de ozonproblematiek aan te pakken.

De NEC-plafonds kunnen enkel worden gehaald door een reductie van de emissies op alle fronten. Voor huishoudelijke emissies is productreglementering doorgaans de enige efficiënte manier om

reducties te realiseren. Voor verkeer is product-beleid, veelal via Europa, belangrijk, alsook het mobiliteitsbeleid.

Er kunnen ook economische instrumenten worden ingezet. Dat vereist interministerieel overleg binnen de Vlaamse Regering en met de federale overheid, wat ook in de praktijk gebeurt. Een voorbeeld hiervan is het KB dat onder meer de maximale NO_x-emissies voor nieuwe branders op vloeibare brandstoffen regelt en totstandkwam door de samenwerking tussen Aminal en de federale overheidsdienst Leefmilieu.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, ik heb deze vraag gesteld omdat er enkel over ozon wordt gepraat als zich een ozonpiek voordoet, terwijl daar eigenlijk heel het jaar structureel aan moet worden gewerkt. Als het plots warm wordt, heeft het geen zin om het autorijden te verbieden, want dat heeft een averechts effect.

Ik vind het jammer dat de gevoerde communicatie steeds een soort crisiscommunicatie is. Net daarom had ik in de maand mei gevraagd naar de stand van zaken inzake het emissiereductieprogramma. Ik ben tevreden dat hier eind 2005 een grondige studie over verschijnt. We moeten deze problematiek blijven opvolgen en creatief zijn om nog een aantal structurele oplossingen te vinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over nieuwe maatregelen voor het voorkomen van geluidsoverlast bij weg- en spoorverkeer

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over nieuwe maatregelen voor het voorkomen van geluidsoverlast bij weg- en spoorverkeer.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voor deze

Decaluwe

vraag heb ik de mosterd gehaald in Nederland. Ik heb onlangs gelezen en ook gezien dat de bevoegde minister en staatssecretaris van Nederland een aantal nieuwe maatregelen heeft gepresenteerd voor het bestrijden van geluidsoverlast bij spoor-, tram- en wegverkeer. Ik wil daarbij ook even aanhalen dat in de Nederlandse meerjarenbegroting voor de periode 2002-2007 110 miljoen euro werd uitgetrokken voor de ontwikkeling en de invoering van nieuwe middelen om de geluidsoverlast aan te pakken.

Mijnheer de minister, ik zal eerst even aangeven om welke maatregelen het gaat. Twee van de vier maatregelen worden reeds in de praktijk toegepast. Een eerste maatregel is die in verband met het zogenaamde Zeer Open Asfalt Beton. Ik heb geen idee in welk verband dat staat tot het bij ons bekende fluisterasfalt. Het wegdek bestaat uit een grove onderlaag en een fijne topklaag. In vergelijking met het conventionele asfalt zou dit een geluidsreductie opleveren van 6 decibel. Voor het gehoor betekent dit een halvering van het verkeersgeluid. Het nadeel van dit soort wegdek is de kortere levensduur. De extra kosten zouden volgens de Nederlandse staatssecretaris misschien opwegen tegen de kosten van geluidsschermen.

Een volgende mogelijkheid zijn de schermtoppen die worden geplaatst bovenop de bestaande geluidsschermen. Deze schermtoppen zorgen voor een beter effect van de bestaande geluidsschermen. De gemiddelde geluidsreductie is 2 decibel. Op die manier moeten de bestaande geluidsschermen misschien niet worden verhoogd, wat een kostenbesparing met zich meebrengt, en kunnen nieuwe geluidsschermen lager worden uitgevoerd.

Daarnaast zijn er de raildempers. Ze bestaan uit elastisch materiaal en staal die tegen de zijkant van de rails worden aangebracht, waardoor de trillingen van de rails worden gedempt. Dat zorgt voor een geluidsvermindering van ongeveer 3 decibel. In Vlaanderen wordt nagegaan hoe de ouderwetse vangrails kunnen worden vervangen door betonnen vangrails. Ik weet niet in welke mate daarmee proeven zijn gedaan. In Nederland blijkt die maatregel in elk geval succesvol te zijn.

Ten slotte is er het akoestisch slijpen van spoor- en tramrails. De rails worden op zo'n manier geslepen dat een voorbijrijdende trein voor minder geluidshinder zorgt.

Net zoals in Nederland wordt er in Vlaanderen gezocht naar oplossingen. Het zou een goede zaak zijn om hierover ervaringen uit te wisselen. Ik heb deze vraag ingediend voor de uitschuiver van de federale minister van Buitenlandse Zaken. Dankzij deze materie kunnen we de betrekkingen misschien opnieuw aanhalen.

Mijnheer de minister, er is al veel te doen geweest over de implementatie van geluidsnormen en geluidsschermen. De gemeentebesturen moeten daarbij financieel participeren. Beschikt u over de exacte locaties waar de geluidsnormen worden overschreden? Hoeveel kost het om aan de normen te voldoen? In welke mate is er bij ons sprake van alternatieve of nieuwe maatregelen zoals in Nederland? In welke mate worden er bij openbare werken vooraf metingen naar geluidshinder gedaan? Kan volgens u het idee van de schermtoppen of andere omschreven maatregelen extra soelaas bieden?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het verbaast me dat deze vraag werd geagendeerd in de Commissie voor Leefmilieu. Tijdens de vorige legislatuur heb ik daarover verschillende keren een vraag gesteld in de Commissie voor Openbare Werken. Het gaat tenslotte om geluidshinder die wordt veroorzaakt door de wegen en het spoor. Aangezien de minister van Leefmilieu en de minister van Openbare Werken dezelfde persoon zijn, kan ik enigszins begrijpen dat de vraag hier wordt gesteld.

Mijnheer de minister, de problemen inzake de geluidshinder en ook andere milieuproblemen worden veelal gestuurd vanuit Europa. Europa heeft een richtlijn uitgevaardigd in verband met geluidshinder. De maatregel bestaat er onder andere in dat tegen een bepaalde periode alle lidstaten de geluidsoverlast moeten terugdringen. Hoe ver staat u met de uitvoering van die richtlijn? Het is geen eenvoudige zaak. De oplossingen die de heer Decaluwe aanhaalt, hebben allemaal te maken met de bevoegdheid Openbare Werken. Daarom was de vraag ook beter gesteld in de Commissie voor Openbare Werken.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ook in mijn gemeente worden we geconfronteerd met geluidsoverlast. Ik deel de bekommernis van de vraagsteller.

Heel wat gezondheidsproblemen worden veroorzaakt door de geluidsoverlast van vooral verkeer. In Vlaanderen zijn er niet echt normen, maar op Europees vlak zijn die er wel. In de Vlaamse wetgeving is er een norm voor de industrie. Er is ook een mobiliteitsconvenant. Als er meer dan 65 decibel wordt geproduceerd, dan kan het Vlaamse Gewest een bijdrage leveren in de kosten voor het aanleggen van geluidswallen. 65 decibel is echter wel erg veel. Dat betekent dat de gemeenten bijna altijd alle kosten dragen, maar ze hebben daar de middelen niet voor.

Mijnheer de minister, uit ervaring weet ik dat als er geluidsmetingen worden gedaan, ze meestal buiten de piekuren gebeuren, namelijk van 10 uur 's ochtends tot 12 uur 's middags en van 14 uur tot 16 uur. Men stopt eigenlijk op het moment dat er veel verkeer is. Waarom meet men op ogenblikken dat er geen pieken zijn? Dat wekt veel ergernis. Kan men geen metingen op piekmomenten organiseren?

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: De heer Decaluwe zegt dat de bestaande vangrails worden vervangen door betonnen exemplaren. U weet dat het Vlaams Belang al jaren vraagt om de bestaande vangrails te vervangen door vangrails die minder gevaarlijk zijn voor motorrijders. Zijn die betonnen exemplaren motorrijdervriendelijk?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: In mijn buurt, aan de E314, zijn gedurende een hele week, dag en nacht, geluidsmetingen verricht. Dat is positief, maar we wachten nog altijd op geluidsdempende maatregelen. Wordt de E314 opgenomen in de lijst van locaties waar geluidsschermen zullen worden geplaatst? De E314 wordt alsmaar drukker bereiden, en er zijn langs die weg nog veel open plekken die niet tegen geluidsoverlast zijn beschermd.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Hoewel een aantal vragen pertinent zijn, heeft mevrouw Van den Eynde gelijk: de Commissie voor Leefmilieu en die voor Openbare werken mogen we niet met mekaar verwarren. De vraag over de betonnen rails en hun motorrijdervriendelijk karakter en de vraag over de E314 zal ik laten onderzoeken. De vraag van mevrouw Schauvliege betreft het waarheidsgetrouwe karakter van de extrapolatie van metingen naar piekmomenten. Ook die vraag laat ik onderzoeken.

Wat de vragen van de heer Decaluwe betreft, moet vooreerst worden opgemerkt dat er in Vlaanderen en in België geen wettelijke geluidsnormen bestaan zoals in Nederland wel het geval is. Wel worden voor de plaatsing van geluidswerende schermen en het opwerpen van grondwallen langs gewestwegen de bepalingen van module 5 van het Mobiliteitsconvenant toegepast. Die voorzien in een tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest bij de plaatsing van geluidsschermen langs gewestwegen als de geluidsdruk tussen 65 decibel en 80 decibel bedraagt. De tegemoetkoming wordt procentueel bepaald, aan de hand van een formule die rekening houdt met de hoogte van de geluidsdruk. Vanaf 80 decibel wordt de geluidsdruk als zo belastend beoordeeld dat het gewest de werken volledig zelf financiert.

Tot op heden is nog geen volledige kostenraming van de investeringen opgemaakt. Dat zal gebeuren op basis van de toepassing van de Europese Richtlijn Omgevingslawaai 2002/49/EG. In een stappenplan zullen actieplannen worden uitgewerkt die moeten toestaan de akoestische probleemgevallen te verhelpen.

Wat de tweede vraag betreft, kan ik zeggen dat de ervaring leert dat het Zeer Open Asfalt naast akoestische voordelen ook nadelen vertoont. Zo zijn er problemen met de verkeersveiligheid in de winterperiode en zorgt vervuiling van de verharding ervoor dat de akoestische winst na een tijd gedeeltelijk verloren gaat. De veralgemeende toepassing van dit Zeer Open Asfalt komt dus niet ter sprake, hoewel voor elk project moet worden afgewogen of het gebruik ervan in aanmerking komt.

Bij het ontwerpen van schermen wordt gestreefd naar het toepassen van de akoestisch en economisch meest gunstige oplossingen. In dat verband

Peeters

werden bijvoorbeeld op het viaduct van Gentbrugge schermtoppen toegepast. Het is duidelijk dat de veralgemeende toepassing van schermtoppen op bestaande schermen tot belangrijke constructieproblemen zou leiden.

En dan is er de derde vraag. Bij het ontwerpen van nieuwe wegen worden steeds prognoseberekeningen gemaakt over het te verwachten geluidsdrumniveau. Dit komt overigens ook uitgebreid aan bod bij het milieueffectenrapport (MER), dat bij de aanleg van nieuwe wegen veelal vereist is. Bij bestaande wegen worden op knelpunten geluidsmetingen uitgevoerd om het heersende geluidsmilieu te bepalen. Dat gebeurt op eigen initiatief en bij de melding van knelpunten door bewoners.

Zoals hoger gesteld wordt geval per geval bestudeerd wat de meest optimale oplossing is, rekening houdend met elementen zoals onderhoudskosten en duurzaamheid van de respectieve maatregelen.

Collega's, ik verzoek u de andere, nog niet beantwoorde vragen, die specifiek over het aspect openbare werken gaan, opnieuw in te dienen, zodat ik er informatie over kan inwinnen en er met de nodige kennis van zaken op kan antwoorden.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Europa zal ons wel dwingen concreet te handelen. De investeringen daarvoor zullen niet min zijn. Zijn de normen uit de Europese richtlijn conform de normen die wij in module 5 van het Mobiliteitsconvenant als richtlijn hanteren, of zijn ze nog strenger? Als ze strenger zijn, dan kan het niet dat de gemeentebesturen voortdurend voor de kosten moeten opdraaien. Bij die discussie moeten de gemeentebesturen ook betrokken worden.

Het was de truc van een van uw voorgangers de gemeentebesturen dit mee te laten financieren, ook langs gewestwegen en autostrades, waar het zuiver onder de verantwoordelijkheid van het gewest valt, net zoals fietspaden langs gewestwegen door het gewest moeten worden gefinancierd. Wanneer denkt u te beginnen met dat stappenplan? Voor wanneer worden de eerste concrete resultaten van die inventarisatie verwacht?

Minister Kris Peeters: Het is belangrijk dat we een stappenplan hebben, om de Europese richtlijn stapsgewijze in te voeren. We zijn daarmee bezig, zoals met vele dingen. Ik hoop dat, terwijl ik hier in het parlement aan het werk ben, ook de administratie en mijn medewerkers volop bezig zijn met al die dossiers waarvan jullie vinden dat ze zo snel mogelijk afgewerkt moeten worden en tot voorstellen moeten leiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge saneringskosten van bedrijfsterreinen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vrancken tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de hoge saneringskosten van bedrijfsterreinen.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, Unizo, u welbekend, trekt aan de alarmbel. Vlaanderen telt 42.000 tot 53.000 vervuilde bedrijfsterreinen. Dat is volgens Unizo driemaal meer dan er tot nog toe geregistreerd zijn. 13.000 gronden moeten effectief gesaneerd worden voor 2036, wat in het totaal 7 miljard euro zal kosten of 233 miljoen euro per jaar.

Unizo noemt de bodemsanering een onderschat KMO-probleem, want een groot deel van de te saneren gronden zijn eigendom van ondernemingen. Overwegende dat de prijs voor onderzoek en sanering weliswaar kan variëren, maar toch snel oploopt tot 150.000 à 250.000 euro, is dit inderdaad een niet te onderschatten probleem voor de meeste KMO's, die in de huidige economische situatie het water al tot aan de lippen komt.

Door een aantal financiële en administratieve drempels moet de onderneming vaak bijna het hele bedrag zelf op tafel leggen, of ten minste prefinancieren. Zo is het aan de saneringsplichtige om de saneringsaansprakelijke of de veroorzaker

Vrancken

van de vervuiling op te sporen of te bewijzen dat hij een onschuldige bezitter of gebruiker van de grond is.

Veelal zijn de vervuilers historisch niet meer traceerbaar, of bestaan ze gewoon niet meer door de stopzetting of het faillissement van het bedrijf. Dat komt er in de praktijk op neer dat de saneringsplichtige de sanering moet opstarten, en dus moet prefinancieren of bekostigen ingeval de vervuiler gefailleerd is.

Gezien de enorme financiële last die deze KMO's als een zwaard van Damocles boven het hoofd hangt, is het aangewezen dat de Vlaamse overheid in deze lasten tegemoetkomt door bijvoorbeeld de oprichting van een fonds naar analogie met Bofas, het fonds voor financiële steun aan tankstations die conform de milieuwetgeving een bodemsanering uitvoeren. Een gelijkaardig initiatief bestaat ook voor de sector van de droogkuis, waarin volgens Unizo 95 percent van de bedrijven met vervuilde grond zitten, maar wel zes jaar onderhandeld werd over een fonds.

Mijnheer de minister, overweegt u een bodemsaneringsfonds op te richten om de KMO's die met historisch vervuilde bedrijfsgronden geconfronteerd worden, financieel bij te staan? Wat denkt u ervan om naar Nederlands voorbeeld te voorzien in een tegemoetkoming van de overheid voor 50 tot 70 percent van de kosten? Kunnen in de aanloop naar de definitieve installatie van een saneringsfonds de kosten voor de ondernemingen draaglijker worden gemaakt door administratieve en procedurele vereenvoudigingen?

Hoe staat u tegenover de invoering van financiële hulpmiddelen, zoals cofinanciering, overbruggingskrediet en opschorting van leegstandsheffing tijdens de sanering? Kunt u de installatie overwegen van een onafhankelijk loket, waar bedrijven terecht kunnen voor informatie, zonder al een procedure te moeten beginnen, zoals dat nu bij de OVAM gebeurt, met de nodige kosten tot gevolg?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik ben altijd aangenaam verrast als wordt verwezen naar Unizo. Ik ga ervan uit dat dat niets te

maken heeft met mijn overstap. Toen ik bij Unizo zat, wist ik niet dat parlementsleden zoveel naar Unizo verwijzen.

Mijnheer Vrancken, in het regeerakkoord is opgenomen dat voor ernstige bodemproblemen – die ook al verschillende keren door de heer Daems werden aangekaart, maar die over het dossier Balmatt geen betogen meer moet houden, want het is opgelost – kan worden gewerkt via specifieke sectorfondsen om de saneringskosten te financieren.

In mijn beleidsnota heb ik het nog explicieter gezegd: 'Er zal een systematiek worden uitgewerkt voor de realisatie van sectorale saneringsfondsen, waardoor gelijkaardige bodemverontreinigingen effectiever kunnen worden aangepakt, onder meer door spreiding van de kosten en solidarisering binnen de betrokken sector.' Ik zal ook een ontwerp van decreet tot oprichting van een bodemsaneringsfonds aan de Vlaamse Regering voorleggen.

In het ontwerp van decreet is de mogelijkheid van cofinanciering duidelijk opgenomen.

Het ontwerp van decreet omvat eveneens de mogelijke oprichting van een gespecialiseerde fondsbeheerder voor een bepaalde sector, die de uitvoering van alle saneringen op zich kan nemen. Het spreekt voor zich dat een specifieke benadering van een typische bodemverontreiniging tot belangrijke besparingen kan leiden voor de betreffende sector. We bepalen ook dat onderzoeksprotocollen en dergelijke specifiek op maat van een sector kunnen worden geschreven, wat ook tot een besparing kan leiden.

De ontwerp teksten bevatten reeds de mogelijkheid tot cofinanciering. We hebben in de beleidsnota ook opgenomen dat bij bodemverontreiniging de eerste aandacht moet gaan naar het wegnemen van de onmiddellijke risico's, en dat de rest van de sanering in de tijd gespreid kan worden en gekoppeld kan worden aan bijvoorbeeld de overdracht van grond of herontwikkeling. In die zin kunnen de kosten worden gespreid.

Als minister van Leefmilieu ben ik echter niet bevoegd voor een regeling inzake de leegstandsheffing. Ik heb al geleerd dat ik heel voorzichtig moet zijn om over de bevoegdheden van iemand anders te spreken.

Peeters

De fondsbeheerders die we willen laten oprichten binnen de ontwerpteksten voor sectorale fondsen, hebben onder meer tot taak de betreffende beroepssector bij te staan in de complexe materie van bodemverontreiniging en -sanering. Iedereen kan een beroep doen op een erkende bodemsaneringsdeskundige indien hij vragen heeft over deze materie, ook zonder dat hij al met een bodemonderzoek is gestart.

Mijnheer Vrancken, u ziet dat we ook dit probleem verder aanpakken. Ik hoop binnenkort het ontwerp van decreet aan de regering en het parlement te kunnen voorleggen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, kunt u, bij benadering, een datum plakken op de oprichting van de fondsen?

Minister Kris Peeters: Mijnheer Vrancken, ik heb al zoveel data de wereld in gestuurd, dat ik er soms 's nachts van wakker wordt. Ik ben wat voorzichtiger geworden. Ik doe mijn best, maar als parlementslid hebt u natuurlijk de plicht om de minister aan te zetten tot enige spoed. Bij dezen hebt u dat gedaan. Laten we het daarbij houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Mevrouw Hilde Crevits treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het gebruik van gerecycleerd plastic voor openbare werken

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het gebruik van gerecycleerd plastic voor openbare werken.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal het heb-

ben over polymeren, polyethyleen, tereftalaat en HDPE-afval.

We spreken de dag van vandaag veel over hergebruik en recyclage. De technologie op dat vlak is heel ver gevorderd, zodat we de vermelde scheikundige stoffen in heel wat domeinen kunnen hergebruiken. In de voedingssector is dat nog een probleem, maar ik denk dat er mogelijkheden zijn, vooral op het vlak van openbare werken, meer bepaald voor de rioleringsproblematiek. U kent net als ik die problematiek.

Volgens ingenieurs moeten we streven naar een langere levensduur van de buizen en dergelijke. Bovendien is ons rioleringsnetwerk op heel wat plaatsen defect. Er moeten dus veel herstellingen worden uitgevoerd. Daarbij komt het erop aan om te streven naar een levensduur van 80 tot 100 jaar voor de gebruikte materialen. Volgens deskundigen kunnen gerecycleerde materialen een oplossing bieden.

Bent u bereid om uw administratie een onderzoek te laten uitvoeren met als bedoeling het gebruik van gerecycleerde materialen te laten opnemen in typebestekken en zeker ook in provinciale typebestekken, die de gemeentebesturen gebruiken om hun prijsoffertes uit te schrijven?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, een maand geleden verscheen er een artikel in De Tijd over de problematiek in de kunststoffenrecyclagesector. Blijkbaar bestaat er in België geen installatie voor de verwerking van kunststofverpakkingen. Daarom heeft FOST Plus een contract afgesloten met buitenlandse bedrijven die wel over de juiste installaties beschikken om kunststofverpakkingen te verwerken tot granulaten en een volwaardig eindproduct af te leveren.

Volgens mij is het noodzakelijk dat we zo veel mogelijk kunststof inzamelen. Toch blijkt dat er in Vlaanderen nog heel veel kunststofverpakkingen worden verbrand in de plaats van gerecycleerd. Dat is niet te verantwoorden tegenover de bevolking, die intensief afval sorteert.

Klopt het dat er veel kunststofverpakkingen worden verbrand? Bestaan daar cijfers over? Bent u

Van den Eynde

bereid om te zorgen voor meer controles, zodat meer kunststofverpakkingsafval wordt afgevoerd voor recyclage in de plaats van het te verbranden?

Ik heb zelf al kunnen vaststellen bij Igean dat er nog redelijk wat plasticafval wordt aangevoerd. Dat is een spijtige zaak. Ik vertel er ook bij dat men mij heeft verteld dat een bepaalde hoeveelheid plastic noodzakelijk is voor een goede verbranding.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de minister, in verband met de vraag van de heer Matthijs zou ik ook graag verwijzen naar de tekst van de samenwerkingsovereenkomst tussen de gemeenten en het Vlaamse Gewest en meer bepaald naar paragraaf 1.2 van artikel 5.2.3.1 in verband met de rapportage over milieuverantwoord productgebruik. Ik denk dat het nuttig is indien er in de handleiding daarbij wat meer zou worden gefocust op het hergebruik van gerecycleerd plastic.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Van den Eynde, het antwoord op uw vraag heb ik reeds gegeven toen ik een tijdje geleden antwoordde op een vraag van mevrouw Crevits. Die vraag ging over rode PET-flessen. Ik heb toen wat cijfers gegeven. U moet dat antwoord eens nalezen in de stukken. Indien het u niet voldoet, stel ik voor dat u mij daarover opnieuw een vraag stelt en dan zal ik daar een antwoord op geven. Ik had echter wel de indruk dat het antwoord dat ik op de vraag van mevrouw Crevits heb gegeven, volledig was.

Mijnheer Matthijs ik ben een groot voorstander van de promotie van het gebruik van gerecycleerde materialen bij het uitvoeren van openbare werken en natuurlijk ook van het daadwerkelijke gebruik ervan. Enkele weken geleden was ik te gast in het programma TerZake. Het ging toen over de puingranulaten. We kennen daarbij een nieuw probleem, een luxeprobleem bij wijze van spreken: we zitten nu met een berg van puingranulaten die we niet kwijt raken. Gelukkig hebben we nog altijd geen berg van gerecycleerd glas, omdat ons glas in het buitenland zeer gegeerd is doordat de kwaliteit ervan zeer hoog is. Als een aantal landen echter hun grenzen voor ons gerecycleerd glas zouden sluiten, hebben we ook op dat vlak een probleem. Gelukkig hebben we ook nog geen kunststoffenberg, maar zoals mevrouw Van den

Eynde reeds zei, is dit misschien te wijten aan het feit dat we een en ander nog verbranden.

Dit gezegd zijnde, denk ik dat het heel belangrijk is dat gerecycleerd materiaal maximaal wordt gebruikt en gepromoot. De OVAM heeft op dat vlak zelf ook al een aantal initiatieven genomen: er is bijvoorbeeld een permanent overlegplatform voor de mechanische recyclage van kunststofafval, afgekort tot Plaremec.

Wat standaardbestek 250 betreft, is een stuurgroep nu bezig met het verder bekijken van de problematiek van dat gerecycleerd materiaal. Het gaat dus niet alleen over puingranulaten en ander bouw- en sloopafval, maar ook over gerecycleerde producten uit kunststofafval. Mevrouw Crevits heeft terecht verwezen naar de problematiek van de lokale besturen, die ook hun inbreng hebben, die misschien nog wat kan worden verfijnd. De stuurgroep is die standaardbestekken nu verder aan het bekijken en aan het coördineren, in samenspraak met de betrokken federaties van de bouw. Ik hoop vrij snel, namelijk nog in 2005, die gewijzigde standaardbestekken te kunnen goedkeuren.

Ten slotte heb ik ook een afspraak gemaakt met federaal minister Tobback om te spreken over productnormering, wat natuurlijk niet onder mijn bevoegdheid valt. We moeten op dat vlak een aantal aanpassingen doorvoeren, zodat gerecycleerd materiaal op een efficiënte wijze kan worden gebruikt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.08 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

